

รายงานการศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย ในประเทศไทย และต่างประเทศ
(ระยะเวลาไม่เกิน ๙๐ วัน และ ระยะเวลาตั้งแต่ ๙๐ วันขึ้นไป)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ชื่อ – นามสกุล นายนันทพงศ์ มะลิทอง

อายุ ๒๘ ปี การศึกษา ปริญญาตรี พยาบาลศาสตร์บัณฑิต

ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน การพยาบาลบริสุทธิ์

๑.๒ ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ

หน้าที่ความรับผิดชอบ (โดยย่อ) ดูแลให้การพยาบาลผู้ป่วยในหน่วยงานห้องผ่าตัด ดูแลช่วยเหลือแพทย์ทำการหัตถการที่เกี่ยวข้องกับการผ่าตัดและการผ่าตัดในระยะวิกฤต และการเฝ้าระวังการติดเชื้อในห้องผ่าตัด

๑.๓ ชื่อเรื่อง / หลักสูตร หลักสูตรฝึกอบรมการพยาบาลเฉพาะทาง

สาขา การพยาบาลบริสุทธิ์ รุ่นที่ ๒๓

เพื่อ ศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย

งบประมาณ เงินงบประมาณกรุงเทพมหานคร เงินบำรุงโรงพยาบาล

ทุนส่วนตัว

จำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท

ระหว่างวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ – ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๗ สถานที่ โรงพยาบาลราชวิถี

คุณวุฒิ / วุฒิบัตรที่ได้รับ ประกาศนียบัตรการพยาบาลเฉพาะทาง สาขาวิชาการพยาบาลบริสุทธิ์

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษา ฝึกอบรม ประชุม ดูงาน สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย

(โปรดให้ข้อมูลในเชิงวิชาการ)

๒.๑ วัตถุประสงค์

- เพื่อให้ผู้เข้าฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ที่สำคัญของพยาบาลห้องผ่าตัด ซึ่งมีความสำคัญในเรื่องของการดูแลผู้ป่วยที่เข้ารับการผ่าตัด ทั้งในระยะก่อนผ่าตัด ขณะผ่าตัด และหลังการผ่าตัด

- เพื่อให้ผู้เข้าฝึกอบรมมีทักษะการดูแลเครื่องมือสำหรับการผ่าตัด เพื่อความปลอดภัยของผู้ป่วย ขณะทำการผ่าตัดและการเตรียมความพร้อมเครื่องมือก่อนการผ่าตัดให้อยู่ในหลักประสาจากเชื้อ

- เพื่อให้ผู้เข้าฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจหลักการควบคุมการติดเชื้อภายในห้องผ่าตัด มาตรฐาน ของห้องผ่าตัด และการควบคุมการแพร่กระจายเชื้อไม่ให้ไปสู่สิ่งแวดล้อมภายนอก

๒.๒ เนื้อหา

๒.๒.๑ สมรรถนะพยาบาลห้องผ่าตัดที่สอดคล้องกับนโยบายบริการสุขภาพ

คือ ความสามารถของพยาบาลห้องผ่าตัด ในการนำความรู้ และทักษะมาประยุติใช้ในการดูแลผู้ป่วย ตามขอบเขตของบทบาทหน้าที่รวมทั้งคุณลักษณะอันดี ตามกำหนดในตำแหน่งงาน แบ่งเป็น ๔ ด้าน

สมรรถนะการดูแลความปลอดภัยของผู้ป่วย

- ๑.) การป้องกันการบาดเจ็บของเนื้อเยื่อจากสารเคมี
- ๒.) การป้องกันการบาดเจ็บของเนื้อเยื่อจากเครื่องจักร
- ๓.) การป้องกันการบาดเจ็บของเนื้อเยื่อจากการเคลื่อนย้าย
- ๔.) การป้องกันการบาดเจ็บของเนื้อเยื่อจากการจัดท่า
- ๕.) การป้องกันการบาดเจ็บของเนื้อเยื่อจาก gelezeor
- ๖.) การป้องกันการบาดเจ็บของเนื้อเยื่อจากการใช้เครื่องรัดห้ามเลือด (Tourniquet)
- ๗.) การป้องกันการบาดเจ็บของเนื้อเยื่อจากสิ่งแวดล้อมและอุปกรณ์อื่นๆ

สมรรถนะการพยาบาลผู้ป่วยด้านร่างกาย

- ๑.) การป้องกันการติดเชื้อ
- ๒.) การกำชับของเนื้อเยื่อ (Tissue Perfusion)
- ๓.) การดูแลอุณภูมิร่างกาย
- ๔.) การดูแลภาวะสมดุลของสารน้ำ อิเลคโทรไลท์ และกรดด่าง
- ๕.) การทำงานของระบบหัวใจและหลอดเลือด
- ๖.) การจัดการความปวด

สมรรถนะการพยาบาลผู้ป่วยด้านการตอบสนองพฤติกรรม

- ๑.) การให้ความรู้แก่ผู้ป่วยและญาติ
- ๒.) ด้านการบริการ จริยธรรมและการพิทักษ์สิทธิผู้ป่วย

สมรรถนะพยาบาลด้านระบบสุขภาพ

- ๑.) ความเป็นวิชาชีพ
- ๒.) การปฏิบัติตามนโยบายและมาตรฐานของหน่วยงาน
- ๓.) การสนับสนุนเป้าหมายขององค์กร

๒.๒.๒ Sterilization Process, Disinfection and Monitoring

มาตรการป้องกันการเกิดภาวะติดเชื้อในห้องผ่าตัดและประสีทิภัพการทำลายเชื้อและการทำให้ปราศจากเชื้อสำหรับอุปกรณ์-เครื่องมือแพทย์ในห้องผ่าตัด แบ่งประเภทอุปกรณ์ทางการแพทย์ออกเป็น ๓ ประเภทตามลักษณะการสัมผัสของอุปกรณ์การแพทย์กับส่วนต่างๆของร่างกาย

๑.) อุปกรณ์ที่มีความเสี่ยงสูง (Critical items) คือ อุปกรณ์ที่สัมผัสถูกบ้าดแผล เยื่อบุที่มีการฉีกขาดหรือผ่านเข้าไปในเนื้อเยื่อของร่างกายที่ปราศจากเชื้อ ได้แก่ เครื่องมือผ่าตัด สายสวนหัวใจ อุปกรณ์สายสวนเส้นเลือด และ set สวนปีสสาระ

๒.) อุปกรณ์ที่มีความเสี่ยงปานกลาง (Semi-critical items) คือ อุปกรณ์ที่ใช้สัมผัสถูกบ้าดเยื่อบุของร่างกายใส่เข้าในส่วนของร่างกายที่มีเชื้อโรคประจำถิ่นอยู่อุปกรณ์ที่ใช้สัมผัสถูกบ้าดเยื่อบุของร่างกายหรือผิวหนังที่มีบาดแผลคลอก

๓.) อุปกรณ์ที่มีความเสี่ยงต่ำ (Non-critical items) คือ อุปกรณ์ที่สัมผัสถูกบ้าด ภายนอกร่างกายผู้ป่วย

การทำลายเชื้อ (Disinfection) คือกระบวนการการทำลายจุลชีพทั้งหมดหรือบางส่วนยกเว้น สปอร์โดยประสิทธิภาพของการทำลายเชื้อขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ชนิดและจำนวนเชื้อจุลชีพที่ติดมากับอุปกรณ์ ประเภทและลักษณะของอุปกรณ์ระยะเวลาที่ใช้ เช่น อุณหภูมิและความเป็นกรด ด่างในกระบวนการการทำลายเชื้อ วิธีการทำลายเชื้อที่สำคัญ มี ๓ วิธีคือการใช้น้ำยาทำลายเชื้อ กระบวนการพาสเจอไรซ์และรังสีอัลตราไวโอเลตฆ่าทำลายเชื้อ

วิธีการทำลายเชื้อในอุปกรณ์-เครื่องมือแพทย์

๑. การทำลายเชื้อในระดับสูง (High – Level disinfection) นิยมใช้น้ำยาทำลายเชื้อ ระดับสูงที่สามารถทำลายสปอร์ของแบคทีเรียได้ดีนิยมใช้ในอุปกรณ์ประเภท Critical Item แต่ไม่ถึงขั้นต้องทำให้ปราศจากเชื้อ

๒. การทำลายเชื้อในระดับกลาง (Intermediated – Level disinfection) การใช้น้ำยาทำลายเชื้อ เป็นการทำลายเชื้อไวรัสและเชื้อรังน็อกได้แต่ไม่สามารถทำลายสปอร์ของเชื้อแบคทีเรียได้

๓. การทำลายเชื้อในระดับต่ำ (Low – Level disinfection) เป็นการทำลายเชื้อไวรัส เชื้อแบคทีเรีย และเชื้อราบางชนิดได้แต่ไม่สามารถทำลายเชื้อที่มีความคงทน เช่น tubercle bacilli หรือสปอร์ของแบคทีเรียได้

วิธีการในการทำให้ปราศจากเชื้อ

๑. การใช้ความร้อนสูง (High temperature) การใช้ความร้อนแห้ง (Dry heat) การทำให้ปราศจากเชื้อวิธีนี้จะบรรจุอุปกรณ์ลงในเครื่องอบไอน้ำ (Hot air oven) โดยใช้อุณหภูมิสูง ๑๖๐-๑๘๐ องศาเซลเซียส เป็นเวลานาน ๑-๒ ชั่วโมง วิธีการนี้เหมาะสมสำหรับอุปกรณ์ประเภทแก้วและโลหะ

๒. การใช้อุณหภูมิต่ำ (Low temperature)

- การทำให้ปราศจากเชื้อด้วยแก๊สเอทิลีนออกไซด์
- การทำให้ปราศจากเชื้อด้วยความร้อนจากสารฟอร์มัลดีไฮด์

การตรวจสอบประสิทธิภาพการทำให้ปราศจากเชื้อ

๑. การตรวจสอบทางกลไก (Mechanical Monitoring)

เป็นการตรวจสอบการทำงานของเครื่อง Sterilizer โดยดูจากตัวบ่งชี้ทางกลไก ซึ่งได้แก่ มาตรัดอุณหภูมิ มาตรัดความดัน สัญญาณไฟต่างๆ แผ่นกราฟที่บันทึกการทำงานของเครื่องในแต่ละขั้นตอน สิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นสิ่งแรกที่บอกให้ผู้ปฏิบัติงานทราบว่าเครื่องทำงานปกติหรือไม่

๒. การตรวจสอบทางเคมี

การตรวจสอบทางเคมี (Chemical Monitoring) Process Indicator เป็นตัวบ่งชี้ทางเคมี ที่ใช้ติดภายนอกอุปกรณ์มีลักษณะเป็นกระดาษขาวที่มีสารเคมีเคลือบไว้หากห่ออุปกรณ์ที่ผ่านกระบวนการปราศจากเชื้อแล้วกระดาษขาวจะเกิดเป็นแผลสีดำปรากฏขึ้นหรือกระดาษขาวมีการเปลี่ยนสี

๓. การตรวจสอบทางชีวภาพ

การตรวจสอบทางชีวภาพ (Biological Monitoring) เป็นวิธีการตรวจสอบการทำให้ปราศจากเชื้อที่เชื้อถือได้หากที่สุดและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง วิธีการตรวจสอบใช้ตัวบ่งชี้ทางชีวภาพ

๒.๒.๓ การป้องกันการติดเชื้อที่แผลผ่าตัด (Surgical Site Infection and Prevention)

การติดเชื้อที่เกิดขึ้นหลังจากการผ่าตัดในบริเวณที่ผ่าตัด ซึ่งอาจจะเกิดบริเวณตื้นเพียงชั้นผิวหนัง หรือระดับลึกกว่านั้น เช่น ชั้นไขมัน กล้ามเนื้อ หรืออวัยวะภายใน ภายใน ๓๐ วันหลังจากผ่าตัด หรือหากเป็นการผ่าตัดที่ใส่ Implants ภายใน ๑ ปีหลังผ่าตัด

การวินิจฉัย แบ่งเป็น ๓ ชนิด คือ

Superficial incisional surgical site infection

๑. มีหนองออกจากชั้นเนื้อเยื่อที่อยู่เหนือชั้นพังพีด
๒. แยกเชื้อได้จากการเพาะเชื้อจากของเหลว หรือเนื้อเยื่อบริเวณผ่าตัด
๓. มีอาการ อาการแสดงอย่างน้อย ๑ อย่างต่อไปนี้ คือ ปวดแผล กดเจ็บ บวมแดง
๔. ศัลยแพทย์วินิจฉัยว่ามีการติดเชื้อ

Deep incisional surgical site infection

๑. มีหนองออกมากจากเนื้อเยื่อชั้นลึกของแผลที่ผ่าตัด แต่ไม่ใช่ออกมากจากอวัยวะ หรือภายในช่องว่างของร่างกาย หรือรอยกรีดแผลผ่าตัด
๒. แผลผ่าตัดแยก หรือศัลยแพทย์ผ่าตัดปิดแผล เนื่องจาก
 - a. ไข้ (อุณหภูมิ ๓๘ องศาเซลเซียส)
 - b. ปวดแผล กดเจ็บ
๓. พบผี (abscess) หรือมีหลักฐานอื่นที่แสดงถึงการติดเชื้อ

Organ / Space surgical site infection

๑. มีหนองจากท่อที่ใส่ไว้ภายในอวัยวะ / ช่องว่างภายในร่างกาย
๒. แยกเชื้อได้จากของเหลว หรือ เนื้อเยื่อจากอวัยวะ / ช่องว่างภายในร่างกาย
๓. พบผี หรือมีหลักฐานการติดเชื้อจากการตรวจดูขณะผ่าตัดใหม่ หรือการตรวจเนื้อเยื่อ หรือ x - ray

ชนิดของบาดแผลผ่าตัด (Wound classification)

แผลสะอาด (Clean wound) คือ การผ่าตัดผ่านเนื้อเยื่อปกติ โดยไม่ผ่าตัดผ่านทางเดินอาหาร ทางเดินปัสสาวะ และอวัยวะสีบพันธุ์ มีการเตรียมการไว้ล่วงหน้า หลังผ่าตัด มีการเย็บแผลปิดสนิท ไม่มีท่อระบายน้ำหรือมีท่อระบายน้ำระบบปิด และไม่ละเมิด เทคนิคปลอดเชื้อ (aseptic technique) ระหว่างผ่าตัด

แผลสะอาดกึ่งปนเปื้อน (Clean – contaminated wound) คือการผ่าตัดผ่านเนื้อเยื่อที่ข้ามผ่านทางเดินอาหาร ทางเดินปัสสาวะ และอวัยวะสีบพันธุ์ มีการใส่ท่อระบายน้ำหลังการผ่าตัด

แผลปนเปื้อน (Contaminated wound) คือการผ่าตัดผ่านแผลจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นไม่เกิน ๖ ชั่วโมง ผ่าตัดผ่านเนื้อเยื่อที่มีการอักเสบ แต่ไม่มีหนอง และละเมิดหลักเทคนิคปลอดเชื้อ (aseptic technique) อย่างมากระหว่างการผ่าตัด

แผลสกปรก (Dirty wound / infected wound) คือการผ่าตัดผ่านแผลจากอุบัติเหตุ ที่เกิดขึ้น เกิน ๖ ชั่วโมง หรือการผ่าตัดผ่านเนื้อเยื่อที่เป็นหนอง ผ่าตัดผ่านช่องท้องที่อวัยวะภายใน ทะลุ

อัตราการติดเชื้อ

๑. แผลสะอาด (Clean wound) ๑.๓% - ๕.๑%
๒. แผลสะอาดกึ่งปนเปื้อน (Clean – contaminated wound) ๑.๕-๑๐.๘ %
๓. แผลปนเปื้อน (Contaminated wound) ๕.๑%-๑๖.๓%
๔. แผลสกปรก (Dirty wound / infected wound) ๗.๑%-๔๐%

๒.๒.๔ การพยาบาลพื้นฐานในห้องผ่าตัด (Basic Nursing in OR)

การแบ่งประเภทของการผ่าตัดตามความเร่งรีบ

๑. Elective: ประเภทของการผ่าตัดที่มีกำหนดเวลาล่วงหน้า มีการเตรียมความพร้อมทั้งผู้ป่วย และทีมแพทย์ก่อนการผ่าตัด
๒. Urgent: ประเภทของการผ่าตัดที่กำหนดเวลาผ่าตัดไม่ควรเกิน ๒๔ ชั่วโมง เพื่อป้องกันการเกิดภาวะแทรกซ้อน
๓. Emergency: ประเภทของการผ่าตัดที่มีความเร่งด่วน ไม่สามารถปฏิเสธการผ่าตัดได้ โดยมีการประเมินร่วมกับสัญญาณชีพของผู้ป่วยในการตัดสินใจทำผ่าตัด
๔. Save life: ประเภทของการผ่าตัดที่เร่งด่วนที่สุด เป็นการผ่าตัดเพื่อรักษาชีวิตให้ผู้ป่วยโดยเร็วที่สุด ในกรณีที่ผู้ป่วยต้องการความช่วยเหลืออย่างรุนแรงเร่งด่วน เช่น ผู้ป่วยได้รับบาดเจ็บที่หัวใจ หรือผู้ป่วยที่อาจสูญเสียอวัยวะ

การแบ่งเขตในห้องผ่าตัด

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อกำหนดพื้นที่ในการทำงานให้เป็นไปตามมาตรฐานการทำงานในห้องผ่าตัด
๒. เพื่อให้เจ้าหน้าที่ห้องผ่าตัดสามารถปฏิบัติตัวได้อย่างถูกต้อง
๓. เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องผ่าตัด

โดยแบ่งเป็นตามแต่ละพื้นที่ดังนี้

๑. เขตปลอดเชื้อ (Sterile zone)
๒. เขตกึ่งปลอดเชื้อ (Semi sterile zone)
๓. เขตสะอาด (Clean area)
๔. เขตสกปรกหรือเขตปนเปื้อน (Dirty area)

การลดการปนเปื้อนจากสิ่งแวดล้อม (Reduction of Environment contamination)

Clean Staff: เพื่อลดการปนเปื้อนจากสิ่งแวดล้อมภายในห้องผ่าตัดให้น้อยที่สุด

๑. เปลี่ยนเสื้อเป็นชุดห้องผ่าตัด
๒. สวมหมวกเพื่อป้องกันการปนเปื้อนผสมในห้องผ่าตัด

๓. เปลี่ยนรองเท้าหรือสวมรองเท้าของห้องผ่าตัดเพื่อลดการปนเปื้อนจากฝุ่นภายนอก

Clean Air: เพื่อลดการหมุนเวียนของอากาศภายในห้องผ่าตัดให้น้อยที่สุดจะช่วยลดการกระจายเชื้อผ่านลมของอากาศของแผล โดยเฉพาะการผ่าตัดแผลชนิดสะอาด

๑. ทำให้ห้องผ่าตัดปิดตลอดระยะเวลาการผ่าตัด
๒. การใช้ระบบกรองอากาศชนิดลามิ่น่า

๓. ลดปริมาณเจ้าหน้าที่ที่ไม่จำเป็นและลดการเคลื่อนไหวที่ไม่จำเป็น

๔. ขนาดของห้องผ่าตัดควรกว้างอย่างน้อย ๒๐x๒๕ ตารางเมตร

Clean equipment: คือกระบวนการทำ Sterilization คุณภาพของเครื่องมือผ่าตัดที่ใช้กับผู้ป่วย ขึ้นอยู่กับการล้างทำความสะอาดภายหลังการใช้งาน ก่อนทำให้ปราศจากเชื้อ การล้างทำความสะอาดไม่ดีทำให้เครื่องมือเกิดความเสียหายและกระบวนการทำให้ปราศจากเชื้อในภายหลังไม่มีประสิทธิภาพมากพอ

การจัดท่าผู้ป่วย (Patient Positioning)

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดท่าผู้ป่วย

- ชนิดของการผ่าตัด
- การระงับความรู้สึก ขณะผ่าตัด
- การทำงานของหัวใจและปอด
- ผู้ป่วยเองมี น้ำหนัก ความสูง อายุ ภาวะโภชนาการ ผิวนิ้ง ความผิดปกติตั้งแต่กำเนิด ตามแต่ ละบุคคล

ข้อควรปฏิบัติในการจัดท่าผู้ป่วยขณะผ่าตัด

๑. ประเมินสภาพผู้ป่วยก่อนการผ่าตัด

๒. จัดอุปกรณ์ในการจัดท่าให้เหมาะสม

๓. ระหว่างการผ่าตัด ดูแลเรื่องท่าและผิวนิ้ง

Supine Position (ท่านอนหงายราบ)

เป็นท่าที่พบบ่อยในการผ่าตัด ผู้ป่วยนอนราบแนวราบซึ่งสำคัญที่สุดของการแ hernia ศีรษะและลำตัวอยู่ในแนวเดียวกับเป็นเส้นตรง โดยพยาบาลต้องเฝ้าระวังปุ่มกระดูก โดยเฉพาะกระดูก กันกบที่อาจเกิดการกดทับระหว่างการผ่าตัดจากการจัดท่าท่านอนหงายราบ

Lithotomy Position (ท่าขึ้นขาหงาย)

เป็นท่าที่ใช้สำหรับการผ่าตัดระบบสีบพันธ์ และการผ่าตัดในระบบปัสสาวะเป็นส่วนมาก โดยทั้ง ๒ ข้างมีการยกขึ้นและการข้อออก โดยพยาบาลเฝ้าระวังการจัดท่าขึ้นขาหงายในเรื่อง ของเส้นประสาทบริเวณใต้ขาและเข่า (Common peroneal nerve, Femoral nerve, Obturator nerve)

Prone Position (ท่านอนคว่ำ)

ผู้ป่วยนอนคว่ำในท่านอนราบที่มีเสียงศีรษะไปด้านใดด้านหนึ่งแนววางราบซึ่งสำคัญ หรือองอไไว เห็นศีรษะ โดยมักใช้สำหรับการผ่าตัดบริเวณหลัง โดยพยาบาลเฝ้าระวังการกดทับบริเวณอกของ ผู้ป่วย ระวังสีบพันธ์ที่อาจถูกกดทับระหว่างการผ่าตัด บริเวณใบหน้า ดวงตา ใบหู และแก้ว รวมถึง ลิ้นของผู้ป่วยที่อาจเกิดการบาดเจ็บจากการจัดท่าท่านอนคว่ำ

ท่าคว่ำศีรษะและลำตัวส่วนล่างต่ำ (Jackknife Position)

เป็นท่านอนคว่ำ แต่มีการปรับกลางเตียงสูงขึ้น ให้ศีรษะและขาต่ำลง

ท่านอนหงายศีรษะต่ำ (Trendelenburg Position)

เป็นท่านอนหงายราบ มีการปรับหัวเตียงให้ต่ำลง ๔๕ องศา หรือปรับข้อเข่าลง พยาบาลต้อง เฝ้าระวังการกดทับบริเวณใกล้ข้อผู้ป่วย ต้องมีอุปกรณ์สำหรับการผยุงให้ต่ำหรือตัวผู้ป่วยระหว่าง การทำผ่าตัด

ท่านอนหงาศีรษะสูง (Reverse Trendelenburg Position)

เป็นการจัดท่าผู้ป่วยให้เตียงทางด้านศีรษะสูงขึ้น ใช้แผ่นรองเท้ากันปลายเท้าของผู้ป่วยเพื่อป้องกันตัวผู้ป่วยหลุดจากเตียง

Lateral Position (ท่านอนตะแคง)

การจัดท่าผู้ป่วยนอนตะแคง โดยเหยียดแขนของผู้ป่วย และวางไว้บนอุปกรณ์รองรับแขน ด้านข้างเตียงผู้ป่วย ขาล่างงอ ขาบนเหยียด และใช้มอนเวย์ว่างระหว่างขาทั้ง ๒ ข้าง โดยพยาบาลต้องเฝ้าระวังการกดทับบริเวณซ่องอก ต้องมีอุปกรณ์มอนเจลรองรับเพื่อป้องกันการบาดเจ็บของเส้นประสาทและการแลกเปลี่ยนก้าชลดลงของผู้ป่วย

Sitting Position (ท่านั่ง)

การจัดท่าที่มักพบในผู้ป่วยที่ผ่าตัดสมอง หรือเอ็นข้อไหล่ฉีกขาด โดยผู้ป่วยนอนหงายราบศีรษะของผู้ป่วยตั้งตรง โดยมีอุปกรณ์เตียงตึงยืดไว้ และขาทั้ง ๒ ข้างปรับให้ต่ำลงและงอ

การทำความสะอาดผิวน้ำบริเวณที่จะทำการผ่าตัด (Disinfection of the procedural site)

หลักการทำความสะอาดผิวน้ำบริเวณที่จะทำการผ่าตัดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ (Antiseptic scrub & Antiseptic solution) การเลือกน้ำยาในการฟอกผิวน้ำควรใช้น้ำยาที่ออกฤทธิ์กว้าง (broad range) และต้องไม่เป็นพิษต่อร่างกาย ต้องระวังการแพ้ยาหรือการแพ้สารทำความสะอาด

- ๗.๕% povidone iodine scrub เป็น intermediate level มีฤทธิ์ในการครอบคลุมเชื้อได้กว้างขวาง แต่ไม่สามารถทำลายสปอร์โนในกรณีที่ผู้ป่วยแพ้ iodine อาจต้องใช้น้ำยาตัวอื่น
- ๔% chlorhexidine scrub เป็น low level ไม่สามารถทำลายสปอร์ TB และไวรัสแต่ทำลายแบคทีเรียแกรมบวกได้ดีกว่าแกรมลบ

การฟอกผิวน้ำต้องเริ่บบริเวณที่จะลงมีดผ่าตัด (incision) ก่อนแล้วฟอกออกไปทั้งสองข้าง หรือจะฟอกเป็นวงรอบไปโดยรอบนาน ๕ นาที แล้วเช็ดฟองสบู่ออกให้แห้งโดยเช็ดจากบริเวณที่ทำการผ่าตัดก่อนแล้วจึงเช็ดส่วนอื่นต่อ โดยไม่ใช้ผ้าที่เปื้อนแล้วนำไปเช็ดบริเวณที่สะอาดและไม่ถูกนำไปมา

วัสดุที่ใช้สำหรับการเตรียมผ้าระหว่างการผ่าตัดเพื่อลดการปนเปื้อนเชื้อและใช้สำหรับห่อเครื่องมือผ่าตัด (Isolation of procedural site)

๑. Draping the procedural site เพื่อกำหนดขอบเขตและรักษาพื้นที่สะอาดปราศจากเชื้อระหว่างการผ่าตัด โดยหากเลือกใช้ Cotton ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ใหม่อีก หรือแบบที่ใช้ครั้งเดียว ที่กันน้ำได้ดีและเป็นวัสดุที่เหมาะสมกับการห่อบรรจุของ sterile

ผ้าห่อ (Woven Fabric)

- ลักษณะของผ้าห่อไป คุณสมบัติไม่สามารถกันซึมผ่านของน้ำได้
- มีเส้นใยผ้าตากค้าง
- ใช้ห่อเครื่องมือที่ใช้บ่อยๆ
- ใช้ห่อเครื่องมือที่มีน้ำหนักมาก
- ซักทำความสะอาดทุกครั้ง ทำให้มีค่าใช้จ่ายเรื่องซักฟอก

นันวูเว่น (Non Woven)

- มีความแข็งแรงมากกว่ากระดาษ
- ปรับรูปร่างให้เข้ากับวัสดุและอุปกรณ์ได้ดี
- ป้องกันการซึมผ่านของเหลวได้ ไม่มีเส้นใยของผ้าตากค้าง

๒.๒.๔ ผ่าตัดปลอดภัย (Safe Surgery)

มาตรฐานที่สำคัญและจำเป็นต่อความปลอดภัยของการผ่าตัด (Safe surgery) เป็น โกลบอล เชฟตีชาเลน เรื่องที่สองที่องค์กรอนามัยโลกกำหนดเพื่อความปลอดภัยของผู้ป่วยที่เข้ารับการผ่าตัด และความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ทีมสหวิชาชีพ โดยผ่าตัดปลอดภัยเป็นหนึ่งใน SIMPLE หรืออักษรย่อ ของหมวดในความปลอดภัยของผู้ป่วย (Patient Safety Goals) ที่สถาบันรับรองคุณภาพ สถานพยาบาล(สรพ.) กำหนด

S : Safe Surgery

S ๑ : SSI Prevention เพื่อลดความเสี่ยงจากการผ่าตัดและการติดเชื้อ ทั้งในการนีผ่าตัด ฉุกเฉินและกรณีผ่าตัดที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

S ๒ : Safe Anesthesia มีการประเมินเพื่อค้นหาความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการระงับ ความรู้สึก

S ๓ : Safe Surgical Team ความปลอดภัยของการผ่าตัด

- ผ่าตัดถูกคน ถูกข้าง ถูกหัดถก (Correct Procedure at correct body site) โดยต้องมี การตรวจสอบยืนยันตัวตนผู้ป่วย หัดถก ตำแหน่ง/ข้าง และอวัยวะเทียม ในช่วงก่อนทำการผ่าตัด และทำตำแหน่งหรือเครื่องหมายที่แสดงตำแหน่งที่จะลงมือเพื่อทำการหัดถก โดยศัลยแพทย์ทุกครั้ง Time Out การขอเวลาอกก่อนลงมือมีด/หัดถก
- Surgical Safety Checklist เครื่องมือในการตรวจสอบและสื่อสารให้เกิดความมั่นใจในความปลอดภัยของผู้ป่วยที่เข้ารับการผ่าตัด

องค์ประกอบของแบบตรวจสอบรายการการผ่าตัดปลอดภัย

แบบตรวจสอบรายการการผ่าตัดปลอดภัย สามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ องค์ประกอบหรือ ๓ ระยะ คือ ระยะก่อนเริ่มให้การระงับความรู้สึก (sign in) ระยะก่อนที่จะลงมือ (time out) และระยะก่อนผู้ป่วยออกจากห้องผ่าตัด (sign out) ดังนี้

ก่อนที่จะเริ่มให้การระงับความรู้สึก (sign in) ทีมผ่าตัดทำร่วมกัน โดยอย่างน้อยต้องมี พยาบาลห้องผ่าตัดและวิสัญญีประกอบด้วยทั้งข้อต่างๆ ดังนี้

๑.๑ การยืนยันความถูกต้องของชื่อ-นามสกุลผู้ป่วย ตำแหน่งผ่าตัด ชนิดของการผ่าตัด และใบยินยอมผ่าตัด

๑.๒ การทำความรู้จักกับผู้ร่วมงานที่จะทำการผ่าตัด

๑.๓ การตรวจสอบความครบถ้วนของอุปกรณ์และยาที่ใช้ในการระงับความรู้สึก

๑.๔ การตรวจสอบว่ามีเครื่องตรวจวัดระดับชีพจรติดให้ผู้ป่วยและใช้การได้

๑.๕ การตรวจสอบประวัติการแพ้ยา

๑.๖ การตรวจสอบประวัติการใส่ท่อช่วยหายใจลำไส้หรือเสี่ยงที่จะเกิดอาการสำลักขณะใส่ท่อช่วยหายใจ

๑.๗ การตรวจสอบการมีโอกาสเสียเลือดมากกว่า ๕๐๐ มล. ในผู้ป่วยผู้ใหญ่ หรือ ๗ มล./กก. ในผู้ป่วยเด็กกรณีที่มีความเสี่ยงมีการเตรียมพร้อมหลอดเลือดดำ ๒ ตำแหน่งหรือหลอดเลือดดำส่วนกลาง และเตรียมสารน้ำที่จะให้ทดแทน

ก่อนที่จะลงมือ (time out) ทีมผ่าตัดทำร่วมกัน หั้งพยาบาลห้องผ่าตัด วิสัญญี และศัลยแพทย์ ประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ ดังนี้

- ๒.๑ สมาชิกทีมผ่าตัดทุกคนมีการแนะนำชื่อและบทบาทของตนเอง
- ๒.๒ ศัลยแพทย์ วิสัญญี และพยาบาล กล่าวยืนยันชื่อ-นามสกุลผู้ป่วย ชนิดของการผ่าตัดและตำแหน่งที่จะผ่าตัด
- ๒.๓ การให้ยาปฏิชีวนะเพื่อป้องกันการติดเชื้อภายใน ๖๐ นาที ก่อนลงมือ
- ๒.๔ ศัลยแพทย์ทบทวนขั้นตอนการผ่าตัดที่สำคัญหรือขั้นตอนที่อาจเกิดโดยไม่คาดคิด คาดคะเนระยะเวลาผ่าตัด และการสูญเสียเลือด
- ๒.๕ วิสัญญีทบทวนปัญหาที่ต้องระมัดระวังในผู้ป่วยเฉพาะราย
- ๒.๖ พยาบาลทบทวนประสิทธิภาพการทำให้ปราศจากเชื้อของเครื่องมือ (ตัวบ่งชี้ทางเคมี) ความพร้อมของเครื่องมือผ่าตัด และอื่นๆ
- ๒.๗ การติดภาพรังสีที่ต้องใช้ระหว่างผ่าตัด

ก่อนผู้ป่วยออกจากห้องผ่าตัด (right out) ทีมผ่าตัดทำร่วมกัน หั้งพยาบาลห้องผ่าตัด วิสัญญี และศัลยแพทย์ (ข้อ ๓.๑-๓.๕ พยาบาลห้องผ่าตัดกล่าวยืนยันให้ทีมผ่าตัดได้ยิน) ประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ ดังนี้

- ๓.๑ ชนิดของการผ่าตัดที่บันทึกในแบบบันทึกการผ่าตัดถูกต้อง
- ๓.๒ การตรวจนับเครื่องมือผ่าตัด ผ้าซับเลือด และเข็มเย็บ ครบถ้วน
- ๓.๓ การเขียนป้ายสิ่งส่งตรวจถูกต้อง (อ่านการเขียนป้ายสิ่งส่งตรวจนรวมถึงชื่อผู้ป่วย โดยเปล่งเสียงดัง)
- ๓.๔ ปัญหาเกี่ยวกับเครื่องมือผ่าตัด ถ้ามีให้ระบุปัญหาที่พบ
- ๓.๕ ศัลยแพทย์ วิสัญญี และพยาบาล ทบทวนเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นระหว่างการผ่าตัด ซึ่งต้องแจ้งให้ทีมห้องพักพื้นดูแลผู้ป่วยต่อเนื่อง

บันทึกการรับทราบและยินยอมรับการรักษา หรือทำหัตถการ (Informed consent)

๑. ใบรับทราบและยินยอมรับการรักษา หรือทำหัตถการ (informed consent) ของผู้ป่วยและญาติ
๒. ใบรับทราบและยินยอมรับการรักษา หรือทำหัตถการ จะไม่นำมาใช้ในการประเมิน (ให้ผู้ตรวจสอบ No) ในกรณีดังนี้

- ๒.๑ กรณีที่ไม่ระบุชื่อและนามสกุลผู้ป่วย ทำให้ไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นของผู้ป่วยรายใด
- ๒.๒ กรณีที่ไม่ระบุชื่อและนามสกุลของผู้ให้คำอธิบาย
- ๒.๓ กรณีที่ไม่ระบุชื่อและนามสกุลของผู้รับทราบข้อมูล

๓. กรณีที่มี informed consent หลายกิจกรรมหรือหลายใบ ให้เลือกประเมินใบที่เกี่ยวข้องกับการทำหัตถการที่สำคัญที่สุด ในการรักษาครั้งนี้ (อยู่ที่วิจารณญาณของผู้ตรวจสอบ) เช่น ถ้ามีการทำหัตถการที่สำคัญให้ถือว่าใบ informed consent ที่รับทราบว่าต้องมีการทำหัตถการนี้สำคัญกว่าใบ informed consent ที่รับทราบการยินยอมเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

๒.๒.๕ การพยาบาลผู้ป่วยที่มารับการผ่าตัดนิ่วในไตโดยใช้กล้องขนาดเล็ก (Nursing Care in Super mini percutaneous nephrolithotomy for a patient with kidney stone)

การผ่าตัดผู้ป่วยโรคนิ่วในไตหรือในระบบทางเดินปัสสาวะ ผลที่ตามมาจากการผ่าตัดในรูปแบบต่าง ๆ แตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับชนิดของนิ่ว ตำแหน่งของนิ่วและความสามารถของศัลยแพทย์ระบบทางเดินปัสสาวะ ในปัจจุบันการผ่าตัดนิ่วในไตโดยใช้กล้องจะง่ายและมีความเสี่ยงต่ำกว่าการผ่าตัดทั่วไป แต่ก็ต้องมีความรู้และฝึกหัดอย่างมาก สำหรับการผ่าตัดที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเพื่อจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับผู้ป่วยในเรื่องของการเตรียมผู้ป่วยก่อนการผ่าตัด การจัดท่าผู้ป่วยระหว่างทำการผ่าตัด การดูแลผู้ป่วยและการให้คำแนะนำที่ถูกต้องหลังผ่าตัด

การศึกษาการผ่าตัด Super Mini Percutaneous Nephrolithotomy (SMP) ที่ใช้กล้องขนาดเล็กจะง่ายและมีความเสี่ยงต่ำกว่าการผ่าตัดทั่วไป รวมกับการใช้เลเซอร์ในการสลายนิ่ว การศึกษานี้มุ่งเน้นผู้ป่วยที่มีข้อจำกัดในเรื่องของขนาดและตำแหน่งของนิ่ว ซึ่งจะช่วยเพิ่มความเหมาะสมของการผ่าตัดให้แม่นยำมากขึ้น

โรคนิ่วในไต

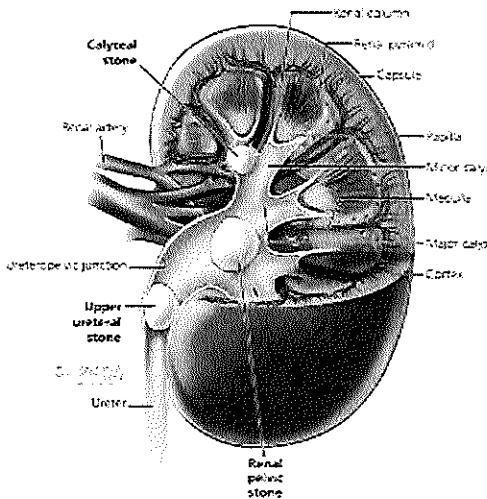
คำจำกัดความโรคนิ่วในไตเป็นโรคนิ่วของทางเดินปัสสาวะส่วนบนทำให้เกิดผลกระทบต่อทางเดินปัสสาวะดังนี้ คือ นิ่วที่ไม่อุดกั้นทางเดินปัสสาวะจะไม่เป็นสาเหตุของการบาดเจ็บหรือแสดงอาการ ถ้ามีนิ่วขัดขวางการไหลของน้ำปัสสาวะอาจจะทำให้น้ำปัสสาวะคั่งค้างมีการเปลี่ยนแปลงและมีผลต่อการทำงานของไต นิ่วที่เกิดขึ้นแล้วอาจจะเป็นซ้ำได้อีก นิ่วที่มีขนาดโตขึ้นจะอุดกั้นทางเดินปัสสาวะได้ การวินิจฉัยในครั้งแรกจะมีความสำคัญในการป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับไต โรคนิ่วในไตเป็นส่วนหนึ่งของโรคนิ่วในระบบทางเดินปัสสาวะ ซึ่งโรคนิ่วในระบบทางเดินปัสสาวะจำแนกเป็น ๒ ชนิดตามตำแหน่งที่พบรูปในทางเดินปัสสาวะ ได้แก่

๑. โรคนิ่วในทางเดินปัสสาวะส่วนบน: โรคนิ่วในทางเดินปัสสาวะส่วนบน หมายถึง โรคที่พบบริเวณ กิงกรวยไต (Renal Calyx) กรวยไต (Renal Pelvis) และท่อไต (Ureter)

๑.๑ นิ่วในไต (Renal Calculi: RC) หมายถึง ก้อนนิ่วเม็ดเดียวหรือหลายเม็ดอยู่ในกรวยไต หรือ Calyces อาจอยู่ในกรวยไตและมีกิงกรวยที่อยู่ใน Calyces มากกว่า ๑ Calyx เรียกว่า นิ่วขากร枉 นิ่วในไตอาจมีทั้งนิ่วทึบแสงและไม่ทึบแสงคือไม่สามารถจะเห็นได้ด้วย肉眼เรย์ กรณี มีทินปุนที่อยู่ในเนื้อไตแต่ไม่ได้อยู่ในกรวยไต

๑.๒ นิ่วในท่อไต (Ureteral Calculi: UC) โรคนิ่วในท่อไตเป็นนิ่วในระบบทางเดินปัสสาวะที่พบบ่อย เกิดในไตแล้วหลุดลงมาในท่อไต ผู้ป่วยที่เป็นจะมีอาการปวดรุนแรงและกระทันหัน ถ้านิ่วมีขนาดเล็กจะหลุดออกจากกับปัสสาวะและขับออกมากในที่สุด แต่ถ้านิ่วมีขนาดใหญ่จะหลุดออกเองได้ยาก นิ่วที่อุดในท่อไตอาจทำให้เกิดภาวะไตบวมน้ำ (Hydronephrosis) และถ้าทึบไว้ อาจทำให้ไตเสียได้ในที่สุด

KIDNEY STONES

แสดงลักษณะนี้ในทางเดินปัสสาวะส่วนบน

๒. โรคนิ่วทางเดินปัสสาวะส่วนล่าง: โรคนิ่วทางเดินปัสสาวะส่วนล่าง หมายถึง โรคที่พบบริเวณกระเพาะปัสสาวะ (Bladder) และบริเวณท่อปัสสาวะ (Urethra)

๒.๑ นิ่วในกระเพาะปัสสาวะ (Vesical Calculi) นิ่วที่อยู่ในกระเพาะปัสสาวะ (Vesical Calculi) อาจเกิดขึ้นเองในกระเพาะปัสสาวะหรือหลุดมาจากไตหรือจากต่อมลูกหมาก นิ่วในกระเพาะปัสสาวะสามารถพบได้ในทุกเพศทุกวัย และอาจส่งผลให้เกิดการอุดกั้นทางออกปัสสาวะ

๒.๒ นิ่วในท่อปัสสาวะ (Urethral Calculi) นิ่วในท่อปัสสาวะ (Urethral Calculi) ซึ่งอาจจะเกิดจากนิ่วในทางเดินปัสสาวะส่วนบนหรือเกิดจากนิ่วที่เกิดในกระเพาะปัสสาวะหลุดลงมาที่ท่อปัสสาวะหรืออาจเป็นนิ่วที่ท่อปัสสาวะโดยตรงที่อาจจะเกิดจากการตีบของท่อปัสสาวะ หรือมี Urethral diverticulum

โรคนี้ในไตเป็นโรคนิวของทางเดินปัสสาวะส่วนบน ทำให้เกิดผลกระทบต่อทางเดินปัสสาวะ ดังนี้ คือ นิ่วที่ไม่อุดกั้นทางเดินปัสสาวะจะไม่เป็นสาเหตุของการบาดเจ็บหรือแสดงอาการ ถ้ามีขัดขวางการไหลของน้ำปัสสาวะอาจจะทำให้น้ำปัสสาวะคั่งค้างมีการเปลี่ยนแปลงและมีผลต่อการทำงานของไต นิ่วที่เกิดขึ้นแล้วอาจจะเป็นสาเหตุให้อึ นิ่วที่มีขนาดโตขึ้นจะอุดกั้นทางเดินปัสสาวะได้ การวินิจฉัยในครั้งแรกจะมีความสำคัญในการป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับไต

การแบ่งประเภทของโรคนิวไต์ (Classification of nephrolithiasis)

องค์ประกอบของนิ่วระบบปัสสาวะที่พบบ่อยที่สุด คือ แคลเซียม ซึ่งพบได้ร้อยละ ๘๐ ของนิ่วทั้งหมดโดยพบเป็นแคลเซียมออกซาเลต ร้อยละ ๖๐ แคลเซียมออกซาเลต ร่วมกับ ไฮดروกซีเปปไทด์ ร้อยละ ๒๐ และ บรัชไทด์ ร้อยละ ๒ ส่วน ยูริกแอซิกและสตูไวท์สโตรน (*Magnesium ammonium phosphate*) พบร้อยละ ๗ และนิ่ว ชิสตีน พบร้อยละ ๑ ส่วนนิ่วที่เกิดจากอนุพันธุ์ของยา พบร้อยละ ๔ ไม่บ่อยและสามารถป้องกันได้

๑. นิวที่มีแคลเซียมเป็นองค์ประกอบ (Calcium Stone)

เป็นนิวที่มีแคลเซียมเป็นองค์ประกอบหลัก โดยแคลเซียมจะไปรวมตัวกับอนุมูลที่มีประจุ(Ion) เกิดเป็นสารประกอบได้หลายชนิด ในสภาวะที่ปัสสาวะมีความอิ่มตัว (Supersaturation) และมีปัจจัยเสริมบางอย่างร่วมด้วยสารประกอบเหล่านี้จะตกผลึกและเกิดรวมตัวกันเป็นก้อนนิวได้หลายชนิด

๑.๑ นิวแคลเซียมออกชาเลต หมายถึง นิวที่มีแคลเซียมออกชาเลต (Calcium Oxalate) เป็นองค์ประกอบหลัก สามารถจำแนกย่อยลงไปได้อีกตามชนิดของผลึกที่พบ คือ แคลเซียมออกชาเลตโมโนไฮเดรต (Calcium Oxalate Monohydrate) และแคลเซียมออกชาเลตดีไฮเดรต (Calcium Oxalate Dehydrate) รูปร่างและลักษณะของก้อนนิวนิวแคลเซียมออกชาเลตโมโนไฮเดรตมีเนื้อแข็งและมีลักษณะภายนอกเป็นสีเทาหรือสีน้ำตาลดำ ผิวเรียบมีรูปร่างจำเพาะคล้ายผล Mulberry

๑.๒ นิวแคลเซียมฟอสเฟต หมายถึง นิวที่องค์ประกอบแคลเซียมฟอสเฟตเป็นองค์ประกอบหลักและผลึกของสารประกอบแคลเซียมฟอสเฟตที่พบบ่อยในก้อนนิวนิวได้แก่ เบสิกแคลเซียมไฮโดรเจนฟอสเฟต (Basic Calcium Hydrogen Phosphate)

๑.๓ นิวแมกนีเซียมแอมโนเนียมฟอสเฟต (Magnesium Ammonium Phosphate Stone) หมายถึง นิวที่มีฟอสเฟตเป็นองค์ประกอบหลักนิวนิวชนิดนี้มีลักษณะที่เฉพาะคือ มีขนาดใหญ่เมื่อกรวยต่อรูปร่างแตกแขนงคล้ายเขา gwang (Staghorn Calculi) มีลักษณะทึบแสง มีสีขาวหรือสีน้ำตาลอ่อน ผิวภายนอกขรุขระไม่เกลี้ยง เป็นนิวที่โตเร็วมากจนกระทั่งอุดกั้นทางเดินปัสสาวะ และทำให้มีอาการไตawayตามมา

๒. นิวกรดยูริก (Uric acid stone)

พบบ่อยเป็นอันดับสองรองจากนิวแคลเซียม กรดยูริกเป็นผลิตผลสุดท้ายของการสลายสารเบสพิริน (purine) ในร่างกาย แล้วถูกขับทิ้งออกทางปัสสาวะกรดยูริกเป็นกรดอ่อนมีค่า pH เท่ากับ ๕.๓๕ ดังนั้น ถ้าปัสสาวะเป็นกรดและมีค่า pH ต่ำกว่า ๕.๓๕ กรดยูริกจะละลายได้น้อยตกผลึกได้ง่าย

๓. นิวยูเรต (Urate)

เป็นเกลือของกรดยูริกที่พบบ่อยมี ๒ ชนิด คือ แอมโมเนียมไดไฮโดรเจนยูเรตและโซเดียมไฮโดรเจนยูเรต นิวที่มีองค์ประกอบของเกลือชนิดใดชนิดหนึ่งบริสุทธิ์ทั้งก้อนพบน้อยมากส่วนใหญ่เป็นนิวผสมที่มีเกลือชนิดหนึ่งชนิดใดเป็นองค์ประกอบหลักและก้อนนิวยูเรตจะพบว่ามีแคลเซียมออกชาเลตรวมอยู่ด้วยเสมอ

๔. นิวซีสทีน (Cystine stone)

เป็นนิวที่มีองค์ประกอบทางเคมีเป็นซีสทีนเพียงอย่างเดียวพบผลึกชนิดอื่นผสมอยู่ด้วยน้อยมาก ก้อนนิวนิวมีลักษณะเป็นเหลี่ยมผิวเรียบและเป็นมัน มีสีเหลืองปนน้ำตาล ขนาดที่พบมีตั้งแต่เป็นก้อนเล็ก ๆ หลายก้อนไปจนถึงใหญ่เท่ากรวยต่อเป็นรูปเขากวาง

๕. นิวแซนทีน (Xanthine stone)

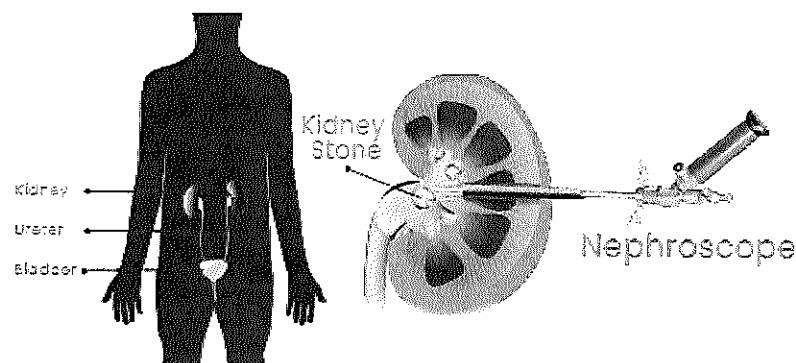
เป็นก้อนนิวที่เกิดจากความผิดปกติทางพันธุกรรมที่ทำให้เมtababolismของเบสพิรินผิดปกติ

๖. นิ่วสต्रูไวท์ (struvite)

นิ่วที่เกิดจากการติดเชื้อทางเดินปัสสาวะ มักมีขนาดใหญ่หรือเป็นนิ่วขากร枉 (Staghorn stone) นิ่วนิดนี้เกิดจากการติดเชื้อ โดยเชื้อที่พบบ่อย เช่น โพรตีอัส, เครปเซล่า, สูโดโมแนส, เชื้อสแตพิโลโคคัลส์ เป็นต้น

การผ่าตัดนิ่วในไตโดยใช้กล้อง Percutaneous nephrolithotomy (PCNL)

เป็นการผ่าตัดนิ่วในไตโดยการเจาะรูส่องกล้องผ่านผิวหนังเข้าไปได้ โดยใช้กล้องขนาด ๒๖ Fr. แล้วใช้เครื่องมือคีบนิ่วออกหรือใช้เครื่องกร่อนนิ่ว (Lithocast Lithotriptor) หรือเครื่องเจาะนิ่ว (Ballistic lithotriptor) มักใช้ในการนีที่ใช้เครื่องสลายนิ่ว (ESWL) และไม่ได้ผลหรือเป็นนิ่วนิดซีสทีนหรือเป็นนิ่วที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งจะมีความแตกต่างจากการผ่าตัดโดยผ่าผิวหนังบริเวณเอวเข้าไปที่ไต (Nephrolithotomy) โดยการรักษาโดยวิธี PCNL มีผลดีคือแพลงขนาดเล็ก ๑ - ๒ ซม. เทียบกับขนาดแพลงผ่าตัดเปิดที่มีขนาดยาว ๑๕ - ๒๐ ซม. อาการเจ็บแผลจะน้อยกว่าและกลับบ้านได้เร็วภายใน ๓ - ๕ วันหลังผ่าตัด สามารถพื้นตัวกลับไปดำเนินชีวิตได้เร็ว นอกจากนี้ถ้าหากเกิดเป็นนิ่วในไตซ้ำขึ้นมาอีกสามารถรักษาโดยวิธี PCNL ซ้ำได้ไม่ยาก

แสดงการรักษาด้วย Percutaneous Nephrolithotomy (PCNL)

การผ่าตัดนิ่วในไตโดยใช้กล้องขนาดเล็ก (Super Mini Percutaneous nephrolithotomy: SMP)

SMP เป็นการผ่าตัดนิ่วในไตที่มีขนาด ๑ ซม. ซึ่งเป็นการผ่าตัดนิ่วในไตโดยการเจาะรูส่องกล้องขนาดเล็กผ่านผิวหนัง วัตถุประสงค์หลักในการผ่าตัด SMP คือเพื่อลดการเจ็บปวดและลดภาวะแทรกซ้อน เช่น เลือดออกและความเจ็บปวดมากจากการทำ PCNL ลดการบาดเจ็บต่อไต มีปัจจัยเป็นเลือด ใช้เวลาในการทำผ่าตัดน้อย อนอนโรงพยาบาลน้อยกว่า ลดภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดกับอวัยวะข้างเคียง เช่นของระบบทางเดินอาหาร ระบบกระดูกเชิงกราน SMP เป็นการทำผ่าตัดเหมือน PCNL มีความต่างกันที่ SMP จะใช้กล้องขนาดเล็กกว่าคีองขนาด ๘ Fr. และเมื่อใช้กล้องขนาดเล็กจึงไม่สามารถใช้ Lithocast ในกระบวนการนิ่วได้ จึงต้องใช้เลเซอร์ในการสลายนิ่วแทน ข้อดีของการผ่าตัด SMP เมื่อเปรียบเทียบกับ การผ่าตัดแบบฟรอสติกทริปตี้

๑. แพลงผ่าตัด SMP มีขนาดเล็กประมาณ ๑ ซม.
๒. SMP ใช้วิธีการเจาะด้วยเข็มที่มีขนาดเล็กและมีความคม สามารถเจาะทะลุผ่านชั้นกล้ามเนื้อเข้าไปทำให้ชั้นกล้ามเนื้อไม่ถูกตัดออกจากกันส่งผลให้บาดเจ็บน้อยกว่า
๓. มีการเสียเลือดและการทำลายเนื้อเยื่อจากการลงแพลงผ่าตัดน้อยกว่า
๔. โอกาสเสี่ยงที่เข็มแบคทีเรียจะเข้าสู่ร่างกายทางแพลงผ่าตัดมีได้น้อย

๕. ความเจ็บปวดภายหลังผ่าตัดมีน้อยกว่า ดังนั้นปริมาณการใช้ยาจะรับความเจ็บปวดภายหลังการผ่าตัดจึงน้อยกว่า
๖. ผู้ป่วยสามารถลุกจากเตียงได้เร็ว ระยะเวลาในการพักรักษาในโรงพยาบาลหลังผ่าตัดสั้น
๗. มีผลต่อการทำงานของไตน้อยกว่า
๘. เป็นทางเลือกในการทำผ่าตัดเพื่อหลีกเลี่ยงบางภาวะที่การผ่าตัดที่เสี่ยงมากกว่าปกติ
๙. ลดอัตราตายและอัตราความเจ็บปวด กรณีที่มีไข้ขนาดเล็กการผ่าตัดแบบ SMP จะให้ผลดีกว่าการเปิดผ่าตัดใหญ่
๑๐. ถ้าทำการผ่าตัดแบบ SMP ไม่สำเร็จก็ยังสามารถเปลี่ยนเป็นวิธีเปิดผ่าตัดโดยการเจาะรูส่องกล้องผ่านผิวนังชานิดทั่วไป

ข้อจำกัดของการทำผ่าตัด SMP

๑. ต้องใช้เครื่องมือพิเศษ รวมถึง เครื่องเอกซเรย์เคลื่อนที่, ชุดเครื่องมือส่องกล้องสำหรับการทำผ่าตัด และเลเซอร์
๒. ใช้เวลาในการฝึกฝนของศัลยแพทย์ในการเรียนรู้จนมีความชำนาญเนื่องจากต้องฝึกฝนในการควบคุมเครื่องมือในมือหึ้ง ๒ ข้างให้มีความแม่นยำทันท่วงทีที่ต้องมองจากภาพ
๓. ต้องอาศัยทำงานร่วมกันเป็นทีมและต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญโดยเฉพาะ
๔. ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดสูงกว่า เนื่องจากเครื่องมือและอุปกรณ์มีราคาแพง
๕. หลังผ่าตัดจำเป็นต้องมีท่อระบายน้ำจากไต คาสายໄว ๑ - ๒ วัน

ข้อห้ามในการทำผ่าตัด SMP

๑. ความผิดปกติเกี่ยวกับการแข็งตัวของเลือด (uncontrolled bleeding) การแข็งตัวของเลือดที่ผิดปกติเป็นข้อห้ามของการทำผ่าตัดทั่วไปรวมถึงการผ่าตัด SMP
๒. การติดเชื้อของระบบทางเดินปัสสาวะ (urinary tract infection) ภาวะติดเชื้อเป็นข้อห้ามของการทำ SMP เนื่องจากกรณีที่ทำ SMP ในขณะที่มีภาวะติดเชื้อในระบบทางเดินปัสสาวะ อาจทำให้เกิดภาวะ septicemia
๓. ปัญหาเกี่ยวกับโรคอายุรกรรม (Medical problem) ปัญหาเกี่ยวกับโรคทางอายุรกรรมที่เป็นสาเหตุให้ผู้ป่วยไม่สามารถมาลง床เพื่อการผ่าตัด SMP ได้
๔. ผู้ป่วยที่มีพยาธิสภาพอื่นๆ ของไตร่วมด้วยเช่น วัณโรคไต มะเร็ง หรือเนื้องอก
๕. ผู้ป่วยอ้วนมาก (morbid obesity)
๖. ผู้ป่วยตั้งครรภ์ (pregnancy)

เทคนิคการทำผ่าตัด SMP

๑. การเตรียมใส่สายสำหรับสารฉีดสี

จัดทำผู้ป่วยนอนหงายการขาหรือท่านอนขึ้นขาอย่างเพื่อเตรียมทำ Cystoscopy ขณะเดียวกันต้องใช้เครื่องเอกซเรย์ฟลูโอดอสโคป ช่วยในการดูตำแหน่งในการใส่ลวดนำทาง (guide wire) แพทย์ใส่สายสวนไตรชนิดบอโลลูน หรือสายสวนท่อไต ขนาด ๕ - ๗ Fr. ผ่านทาง orifice ของท่อไต โดยให้ปลายของ catheter อยู่บริเวณห่อไตส่วนบนสำหรับฉีดสารทึบแสง (contrast) ได้หลังจากนั้นจึงใส่สายสวนปัสสาวะเบอร์ ๑๖ ไว้ในกระเพาะปัสสาวะ

๒. การเจาะ (puncture)

ก่อนการเจาะให้จัดผู้ป่วยนอนคว่ำ (Prone position) บนพองน้ำหนีหรือเบาะรองป้องกันกดทับตามปุ่มกระดูก ตำแหน่งที่เจ้ามักเป็นบริเวณ กิงของไตบริเวณส่วนล่างค่อนไปทางด้านหลัง ต่ำกว่า rib ๑๒ เตรียม contrast media สำหรับฉีดสีผ่านบริเวณที่กรอยได้ต่อ กับห่อไตส่วนต้น (UPJ) เพื่อดูตำแหน่งที่เหมาะสมในการเจาะ การฟลูออโรสโคปี (fluoroscopy) จำเป็นมากในการเจาะ ถ้ามีอัลตราซาวด์จะเพิ่มความสะดวกและมีข้อดีคือมองเห็นกว้างในมุมลึกมากกว่าการฟลูออโรสโคปี (fluoroscopy) ลดความเสี่ยงในการบาดเจ็บของอวัยวะอื่นๆ เช่น ลำไส้ ตับ ม้าม และปอด

๓. การขยายรูของแพล (dilation)

การขยายรูของแพล คือการขยายให้ใหญ่ขึ้นโดยใช้เครื่องมือถ่างขยาย (dilators) ขนาดต่างๆ กันจากขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่โดยการใส่ไปบนลวดนำ (guide wire) จนเข้าไปกรวยไต ขยายให้ใหญ่พอที่จะใส่กล้องส่องได้ได้

เครื่องมือที่ใช้ในการถ่างขยายรูของแพลมีหลายชนิด

๑. Fascia dilator อุปกรณ์ถ่างขยายช่องทาง เปิดเข้าสู่ไต
๒. Ballon dilators อุปกรณ์ถ่างขยายชนิดบลลูนเพื่อทำทาง เปิดเข้าสู่ไต
๓. Amplatz metal telescoping อุปกรณ์ถ่างขยายชนิดทำช่องทาง เปิดเข้าสู่ไต และเป็น ส่องทางสอดใส่อุปกรณ์สำหรับการผ่าตัด

๔. การเอาหินออกจากไต (Stone removal)

ถ้านิ่วมีขนาดเล็กก็จะใช้ Grasping forceps สำหรับคีบนิ่วคีบออกได้เลย เป็นการคีบหินนิ่วออก โดยตรง (stone extraction) ถ้านิ่วมีขนาดใหญ่มากอาจต้องมีการขบหินนิ่วให้แตกก่อน

๔.๑ Stone punch ใช้บีบก้อนนิ่วให้แตก

๔.๒ Electrohydraulic lithotripsy (EHL) เป็นสายโลหะคล้ายสายจี้ ซึ่งใช้อิเล็กโทรดเพื่อ สร้างคลื่นกระแสไฟฟ้าให้แตกหิน

๔.๓ Ultrasonic lithotripsy (USL) เป็นวิธีที่นิยมกันมากในการทำ PCNL เครื่องมือนี้ เปเลี่ยนพลังงานไฟฟ้าเป็นพลังงานเสียงความถี่ ๒๓-๒๕ กิโลเฮิรต แล้วส่งผ่านห่อโลหะ กลวง (Ultrasonic probe) ซึ่งสอดผ่าน Nephroscope เข้าไปที่ไต เมื่อปลาย probe กระทบก้อนหินนิ่วจะเกิด mechanical drilling action ทำให้ก้อนหินนิ่วแตกออก เศษนิ่ว เล็กๆ จะถูกดูดผ่านอุปกรณ์ suction

๔.๔ Lithoclast เป็นเครื่องมือที่ใช้แรงลมในการกระทบก้อนหินนิ่วให้แตกในการทำ PCNL ขณะใช้ อาจเศษหินตกอัดมาที่ปลาย probe ที่ติดกับนิ่วทำให้นิ่วแตกได้ นิยมใช้ เพราะเตรียมง่าย สะดวกในการใช้งาน

๔.๕ การคีบออกที่ลอกอันด้วยแก๊สปีฟอร์ஸ เป็นวิธีที่ปลอดภัยที่สุดแต่ใช้เวลามาก

๔.๖ การใช้อิเลคทรอนิคคูลเตอร์ เป็นอิควิที่ปลอดภัยแต่ก่อภัยเสี่ยง เพราะ ความดันที่สูง จากการทำระลักษิ่งสียังต่อการติดเชื้อและเกิดการติดเชื้อในกระเพาะทิ้ตได้

๔.๗ Extracorporeal Shock Wave Lithotripsy (ESWL) เป็นวิธีการง่าย ปลอดภัยสำหรับ กรณีที่ไม่สามารถหนานิ่วได้ชัดเจนมากทำ ๓-๖ วัน หลังทำผ่าตัด

๔.๘ Laser lithotripsy เป็นเทคโนโลยีใหม่ที่ปล่อยพลังงานเข้าไปที่ก้อนหินนิ่วโดยผ่านทางไย แก้วที่สอดผ่านกล้องเข้าไปหมายกับการทำ SMP ซึ่งใช้เลนส์ขนาด ๙ Fr. ในการทำ

เนื่องจากใช้ไข้แก้วจึงใช้กับกล้องแบบนิ่มและโค้งงอได้ สำหรับเลเซอร์ที่ใช้มี เพาช์ด้วย เลเซอร์, โซเมียนเลเซอร์ เป็นต้น ซึ่งนิ่วจะแตกเป็นเม็ดเล็กมากจนอาจเป็นผงสามารถ หลุดออกมากับปัสสาวะได้เทคโนโลยีนี้ราคางดงามและมีค่าสิ้นเปลืองจากไข้แก้วซึ่งกร่อน ไปหรือหักไปด้วย สามารถลดค่าใช้จ่ายลงถ้าใช้ EHL

๕. การใส่ท่อระบบและเย็บปิดแผล

หลังจากที่แพทย์ได้ศึกนิ่วออกจนหมดแล้ว ต้องมีการเอกซ์เรย์ซ้ำ ถ้าไม่มีนิ่วเหลือใช้ สาย ระบบทางไต ใส่เข้าไปเป็นท่อระบบในตำแหน่งที่เหมาะสม ไม่อุดตันห่อได้ ประโยชน์ของท่อระบบ นอกจาเป็นทางให้หล่องน้ำปัสสาวะแล้วยังกดเนื้อไตทำให้เลือดหยุดได้ จากนั้นเย็บปิดแผล ด้วย Nylon ๒/๐ ในบางกรณีที่แพทย์ลงความเห็นว่ามีเลือดออกจากแผลไม่มาก อาจไม่จำเป็นต้องใส่ท่อ ระบบ หลังการผ่าตัด ๒-๓ วัน ควรเอกซ์เรย์ซ้ำเพื่อถูกการตอกค้างของนิ่ว ถ้าไม่พบการตอกค้างของนิ่ว ภายใน ๑-๒ วัน ให้ฉีดสารทึบแสงผ่านสายระบบทางไต และหนีบสายไว ๒๔ ชั่วโมง ถ้าไม่มีเลือดหรือ หนองออกทางท่อระบบก็สามารถเอาท่อระบบออกได้และผู้ป่วยสามารถกลับบ้านได้และมาเอกซ์เรย์ ซ้ำทุก ๑ ปี สำหรับกรณีที่แพทย์ไม่สามารถศึกนิ่วออกได้หมดอาจจำเป็นต้องใส่ท่อระบบค้าไว้แล้วทำ PCNL อีกครั้งหรือทำ ESWL เพิ่มได้

ภาวะแทรกซ้อนจากการผ่าตัด SMP

ภาวะแทรกซ้อนอาจเกิดขึ้นได้ในกระบวนการผ่าตัดเพาะเทคนิคในการทำมีบังจุกที่สามารถ มองเห็นได้น้อยแต่โรคแทรกซ้อนเหล่านี้ก็อาจลดลงได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความชำนาญของศัลยแพทย์ด้วย เมื่อ่นกัน ภาวะแทรกซ้อนที่อาจพบได้คือ

๑. มีรูทะลุ (Perforation) ที่อาจเกิดได้ในระหว่างการผ่าตัด ซึ่งเกิดจากการเจาะผ่านของเย็บหรือ ลวดนำหรือเกิดจากการขยายแผล แต่การผ่าตัดก็สามารถดำเนินต่อไปได้ถ้าทำแบบบรรทัดเร็วหลัง ผ่าตัดจำเป็นต้องใส่ท่อระบบขนาดใหญ่ (Nephrostomy catheter) ถ้ามีการหลุดหายแผลแล้ว ไม่สามารถระบายน้ำได้หมดอาการแสดงที่พบ คือ ผู้ป่วยมีไข้และเจ็บแผลมาก
๒. มีเลือดออก (Hemorrhage) อาจเกิดหลังการเจาะเย็บ การตัด หรือการขยายแผลของผิวนัง ไขมัน เนื้อเยื่อ กล้ามเนื้อและไต แต่อุปกรณ์ที่เจาะบริเวณแผลด้านหลัง ที่ปกติก็สามารถควบคุม การมีเลือดออกได้ เนื้อเยื่อหรือเนื้อไตที่เป็นแผลอาจเกิดจากการใส่อุปกรณ์ผ่าตัด ทำให้เลือดออก ระหว่างการศึกนิ่ว บางรายมีเลือดออกมากมีริ้วแก้ไขคือ ใส่ท่อระบบขนาดใหญ่ (Nephrostomy catheter) ให้ขนาดใหญ่พอนกตจุดเลือดออกได้ หรือหนีบสายไวประมาณ ๑๕ นาที เพื่อให้ก้อน เลือดเกิดขึ้นในตัวซึ่งทำให้เลือดหยุดได้
๓. การติดเชื้อ (Infection) การขบน้ำให้แตกอาจมีเชื้อโรคหรือแบคทีเรียเข้าไปในเส้นเลือดการให้ยา ปฏิชีวนะในปริมาณที่พอเหมาะจะบังกันการติดเชื้อได้มาก ผู้ป่วยมักมีอาการ ๑ - ๒ วันแรกต้อง ระมัดระวังพิษอาจมีปัญหาเกี่ยวกับการระบายน้ำ ถ้าในระหว่างการทำผ่าตัดมีเลือดออกมากหลัง ผ่าตัดก็อาจมีโอกาสเกิดการติดเชื้อได้มาก
๔. การล้มเหลวในการผ่าตัด (Failure of percutaneous approach) อาจเกิดได้หลายขั้นตอน เช่น ไม่สามารถเจาะเข้าหาไตในตำแหน่งที่ต้องการไม่สามารถใส่ลวดนำ (Guide wire) ลงไปในห่อได้ ได้เนื่องจากมีนิ่วกั้นอยู่ทำให้มีโอกาสที่ลวดนำจะหลุดออกจากห่อหรือหักในขณะขยายแผลทำ ให้เกิดการหายของรูแผลหรือหานิ่วไม่พบเนื่องจากมีเลือดออกหรือเจาะเข้าหาไตในตำแหน่ง

ไม่ถูกต้องและสายท่อระบายน้ำด้วย (Nephrostomy catheter) ที่ใส่ไว้เป็นท่อระบายน้ำดูด ก่อนที่จะมาเอาเนื้อออกในครั้งต่อไป

๕. เกิดแพลงของอวัยวะอื่นๆ อาจเกิดได้ถ้าเจาะถูกอวัยวะอื่นที่ไม่ใช่ไต ป้องกันได้โดยการใช้ อัลตรา ชาวด์ (Ultrasound-guide) เป็นเครื่องมือช่วย ในกรณีที่เจาะไตด้านบนมาก ๆ อาจเกิด เหตุการณ์เจาะไปถูกปอดบริเวณส่วนล่างจะทำให้เกิดลมรั่วในปอด (pneumothorax หรือ hydrothorax) ได้
๖. นิ่วตอกค้าง อาจพบได้โดยมากเป็นเศษนิ่วเล็กๆ ที่แตกขณะทำการขันนิ่วส่วนหนึ่งจะหลุดได้เอง บางส่วนก็คงค้างอยู่ในไต อาจต้องมาเอาออกเป็นครั้งที่สองหรือครั้งที่สามโดยผ่านทางสายท่อ ระบายน้ำด้วย (Nephrostomy catheter) ซึ่งมีอยู่แล้วแต่โอกาสที่นิ่วจะหล่ออยู่โดยไม่ สามารถเอาออกได้เลยมีน้อยมาก
๗. กิตการแพ้สารฉีดสี (Allergy to contrast media) การแพ้สารที่ใช้ฉีดสีเพื่อเอกซเรย์อาจเกิดได้ แต่พบน้อยมาก

๒.๓ ประโยชน์ที่ได้รับ

๒.๓.๑ ต่อตอนเอง ทำให้เกิดการพัฒนาการตนเองอย่างต่อเนื่องให้มีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะในการพยาบาลผู้ป่วยที่มาเข้ารับการผ่าตัดที่มีปัญหาซับซ้อนอย่างถูกต้องครอบคลุม สามารถวิเคราะห์ปัญหาทางคลินิก และความต้องการการดูแลรักษาพยาบาลได้อย่างถูกต้องเหมาะสมรวดเร็ว รวมถึงสามารถใช้หลักฐานเชิงประจักษ์และนวัตกรรมทางการพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยที่มาเข้ารับการผ่าตัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๓.๒ ต่อหน่วยงาน นำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในการดูแลผู้ป่วยในหน่วยงานห้องผ่าตัด และนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับมาเผยแพร่ รวมถึงการกำกับนิเทศให้กับบุคลากรภายในหน่วยงาน เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำผ่าตัดและการเตรียมความพร้อมทั้งเครื่องมือและสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของห้องผ่าตัดได้ถูกต้องครอบคลุม เหมาะสมตามบริบทของหน่วยงาน รวมถึง สามารถนำปัญหาที่พบในหน่วยงานมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำแนวทางปฏิบัติ ทางการพยาบาล หรือใช้หลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และใช้นวัตกรรมเพื่อลดค่าใช้จ่ายของโรงพยาบาล

ส่วนที่ ๓ ปัญหาและอุปสรรค

แบบแผนหรือแนวทางการปฏิบัติของแต่ละโรงพยาบาลแตกต่างกัน ทำให้มีการปฏิบัติที่แตกต่างกันในด้าน เทคนิคการพยาบาล ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้เพื่อการพัฒนา โดยการศึกษา ทบทวนวรรณกรรม และ ผู้ปฏิบัติงานจำเป็นต้องพัฒนา ความรู้ ความสามารถ ทักษะทางการพยาบาล เพื่อให้การพยาบาลผู้ป่วยที่มาเข้ารับ การผ่าตัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ ๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

การดูแลให้การพยาบาลผู้ป่วยที่มาเข้ารับการผ่าตัด ต้องอาศัยพยาบาลที่มีความชำนาญเฉพาะทาง และ มีประสบการณ์สูง สามารถประเมินภาวะสุขภาพและความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับผู้ป่วยทั้ง ๓ ระยะคือก่อนผ่าตัด ขณะ ผ่าตัด และหลังผ่าตัด เฝ้าระวังและจัดการภาวะแทรกซ้อนของโรค/หัตถการที่อาจมีความรุนแรงถึงแก่ชีวิตได้อย่าง ถูกต้องและรวดเร็ว พยาบาลจึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ มีทักษะและความสามารถเพื่อช่วยในการประเมินผู้ป่วย นอกจากนี้เพื่อให้มีการดูแลสุขภาพแบบองค์รวมโดยเน้นผู้ป่วยและครอบครัวเป็นศูนย์กลาง สามารถตัดสินใจและ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างเหมาะสม เพื่อการรักษาพยาบาลที่ถูกต้องเหมาะสมทันท่วงที และสามารถนำข้อมูลหรือ ผลลัพธ์การพยาบาลไปพัฒนาคุณภาพการพยาบาล เพื่อตอบสนองความต้องการการดูแลและรักษาของผู้ป่วยที่มาเข้ารับการผ่าตัดในโรงพยาบาล

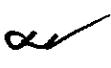
ลงชื่อ.....
.....ผู้รายงาน
(..... อัน พากน์ ๐๘๖๕๒๐๖๗.....)

ส่วนที่ ๕ ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ในเรื่องการบริหารจัดการด้าน
พัฒนา โครงสร้างพื้นฐานที่ขาดแคลน ภาระงานด้านปันสินเทศฯ มากที่สุด ควรให้การสนับสนุนเพิ่ม
อีก ปัจจุบันนี้ ขาดแคลนอย่างมาก ไม่สามารถดำเนินการได้ตามกำหนดเวลา
ได้ จึงขอเสนอให้เพิ่มงบประมาณ จัดซื้อจัดจ้าง ให้ก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่ขาดแคลน
ให้เร็วที่สุด ขอรับรองว่าจะดำเนินการตามกำหนดเวลา

ลงชื่อ.....
หัวหน้าฝ่าย/กลุ่มงาน
(.....
นางรัชดา พัฒนาวงศ์.....)
หัวหน้าพยาบาล

ส่วนที่ ๖ ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป ฝ่ายการพยาบาล กลุ่มการศึกษาด้านการพยาบาล

หัวหน้าฝ่ายการพยาบาล กลุ่มการศึกษาด้านการพยาบาล

ลงชื่อ.....
หัวหน้าส่วนราชการ
(.....
นางรัชดา พัฒนาวงศ์.....)
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศรีนครินทร์

ตรวจสอบชื่อผู้มารับบริการ
ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร

- ▶ เอกสารยืนยันการส่องกล้องทางเดินปัสสาวะ
- ▶ เอกสารจواกห้องตรวจพยาบาล เช่น ผลตรวจห้องรังสีและห้องปฏิบัติการ
- ▶ ตรวจน้ำดื่มที่ทำให้ได้ปัสสาวะ

การเตรียมผู้รับบริการ ก่อนส่องกล้อง

- ▶ ผู้มารับบริการเปลี่ยนชุดสำหรับการส่องกล้อง
- ▶ ตรวจน้ำดื่มสัญญาณชพ ประเมินความพร้อม
- ▶ ก่อนการส่องกล้อง

วิธีขับถ่ายขบวนครส่องกล้องทางเดินปัสสาวะ

ให้คำแนะนำสำหรับภัยบัตร้าทัวนและส่องกล้อง

ประโยชน์ที่ได้รับและภาระในการรับบริการ

1.เพื่อบริการผู้ป่วยที่มาเข้ารับการส่องกล้องทางเดินปัสสาวะได้อย่างถูกต้อง

2.เพื่อให้การพยาบาลผู้ป่วยที่มาส่องกล้อง ด้วยความปลอดภัย

3.เพื่อตอบสนองนโยบาย
ความเป็นเลิศในการให้บริการ
ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในรพ.

